

ВИТЯГ ІЗ ЗАКОНУ УКРАЇНИ

Про морські порти України

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

17) штучно створена земельна ділянка — земельна ділянка, створена (намита, насипана, створена із застосуванням інших технологій) в межах акваторії морського порту;

Стаття 3. Законодавство про морські порти

1. Законодавство про морські порти ґрунтується на Конституції України та складається з цього Закону, Кодексу торговельного мореплавства України, Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, Бюджетного кодексу України, Податкового кодексу України, Земельного кодексу України, Водного кодексу України, законів України «Про транспорт», «Про природні монополії» та інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до них.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені в цьому Законі, застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 8. Межі морського порту

1. Межами морського порту є межі його території та акваторії.

2. Межі території морського порту визначаються і змінюються Кабінетом Міністрів України, виходячи з положень Земельного кодексу України.

3. Межі акваторій морських портів визначаються і змінюються Кабінетом Міністрів України без порушення меж акваторій суміжних морських рибних портів та річкових портів. Відведення акваторії морського порту (надання в користування) адміністрації морських портів України здійснюється на підставі рішення Кабінету Міністрів України відповідно до закону.

4. Збільшення території морського порту може відбуватися за рахунок штучно створених земельних ділянок та земельних ділянок, які відведені в установленому законодавством порядку для розміщення, обслуговування та будівництва об'єктів портової інфраструктури, підприємств, основні продукція та/або сировина яких є об'єктами експортно-імпортних операцій і обслуговуються як вантажі у морському порту.

Власники (користувачі) земельних ділянок, включених до території морського порту, зобов'язані до-

тримуватися зводу звичаїв морського порту та обов'язкових постанов по порту.

5. Будівельні роботи на території та в акваторії морського порту проводяться в порядку, встановленому законом.

6. Територія та акваторія морського порту можуть включати відокремлені від основної території та акваторії земельні ділянки та водні об'єкти (їх частини), які мають однаковий з основною територією та акваторією правовий режим використання.

Розділ V

ЗЕМЕЛЬНІ ТА МАЙНОВІ ВІДНОСИНИ У МОРСЬКОМУ ПОРТУ

Стаття 23. Правовий режим майна в морському порту

1. Майно, що використовується під час провадження діяльності у морському порту, може перебувати у державній, комунальній та приватній власності.

2. Існуючі на день набрання чинності цим Законом стратегічні об'єкти портової інфраструктури не підлягають передачі в оренду чи концесію (крім причалів, залізничних та автомобільних під'їзних шляхів (до першого розгалуження за межами території порту), ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій), приватизації та/або відчуженню у будь-який інший спосіб. Причали можуть бути об'єктами оренди на строк до 49 років. Причали, залізничні та автомобільні під'їзні шляхи (до першого розгалуження за межами території порту), лінії зв'язку, засоби тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерні комунікації можуть передаватися у концесію у складі єдиних майнових комплексів.

Створені після набрання чинності цим Законом стратегічні об'єкти портової інфраструктури є об'єктами державної власності, крім випадку, передбаченого частиною п'ятою цієї статті.

3. Державні стратегічні об'єкти портової інфраструктури та інше державне майно, закріплене за адміністрацією морських портів України, належать їй на праві господарського відання. Адміністрація морських портів України володіє, користується та розпоряджається закріпленим за нею державним майном з урахуванням його цільового призначення, а також обмежень правомочностей щодо розпоря-

дження таким майном, визначених цим Законом, іншими законодавчими актами, її статутом.

4. Держава гарантує право приватної власності на об'єкти портової інфраструктури, у тому числі гідротехнічні споруди, набуті на законних підставах до набрання чинності цим Законом.

5. Новостворені гідротехнічні споруди, збудовані за рахунок приватних коштів, є об'єктами приватної власності. Будівництво гідротехнічних споруд державної форми власності за рахунок приватних коштів здійснюється на компенсаційній основі за рахунок джерел, визначених цим Законом.

Стаття 24. Правовий режим земель морського порту

1. Земельні ділянки в межах території морських портів можуть перебувати у державній, комунальній та приватній власності.

2. Штучно створені земельні ділянки перебувають у державній власності та можуть надаватися у користування, у тому числі в довгострокову оренду. Штучно створені земельні ділянки належать до земель водного фонду.

3. Територія морського порту може складатися із земель морського транспорту, земель промисловості та земель водного фонду.

4. Земельні ділянки, на яких розташовані стратегічні об'єкти портової інфраструктури, та земельні ділянки, які забезпечують діяльність адміністрації морських портів України, не підлягають приватизації та/або відчуженню у будь-який спосіб.

5. Під час здійснення своїх повноважень посадові особи адміністрації морських портів України та капітан морського порту мають право безперешкодного доступу до об'єктів портової інфраструктури, розташованих на земельних ділянках, що перебувають у власності (користуванні) суб'єктів господарювання, які провадять свою діяльність у морському порту.

6. Земельні ділянки, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, можуть бути відчужені у їх власників для задоволення потреб розвитку морських портів чи будівництва нових морських портів у порядку, визначеному законом.

Розділ VI

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 12 місяців з дня його опублікування, крім пунктів 3, 4, 5 і 6 цього розділу, які набирають чинності з дня опублікування цього Закону.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

2) у Водному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189):

статтю 1 доповнити з урахуванням алфавітного порядку термінами такого змісту:

«акваторія морського порту (портова акваторія) — визначена межами частина водного об'єкта

(об'єктів), крім суднового ходу, призначена для безпечного підходу, маневрування, стоянки і відходу суден»;

«гідротехнічні споруди морських портів (гідротехнічні споруди) — інженерно-технічні споруди (портова акваторія, причали, пірси, інші види причальних споруд, моли, дамби, хвилеломи, інші берегозахисні споруди, підводні споруди штучного та природного походження, у тому числі канали, операційні акваторії причалів, якірні стоянки), розташовані в межах території та акваторії морського порту і призначені для забезпечення безпеки мореплавства, маневрування та стоянки суден»;

у статті 4:

абзац другий викласти в такій редакції:

«морями, річками, озерами, водосховищами, іншими водними об'єктами, болотами, а також островами, не зайнятими лісами»;

абзац третій доповнити словами «крім земель, зайнятих лісами»;

пункт 1 частини першої статті 5 викласти в такій редакції:

«1) внутрішні морські води, територіальне море, а також акваторії морських портів»;

статтю 14 доповнити пунктом 14¹ такого змісту:

«14¹) відведення акваторій морських портів»;

пункт 4 частини другої статті 89 після слів «крім гідротехнічних» доповнити словами «навігаційного призначення»;

3) у Кодексі торговельного мореплавства України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №№ 47-52, ст. 349):

частину першу статті 12 викласти в такій редакції:

«Відведення землі та акваторії для торговельного мореплавства, а також для реалізації проектів здійснення будівництва або проведення будь-яких робіт у зоні дії навігаційного обладнання та морських шляхів здійснюється в порядку, встановленому Земельним і Водним кодексами України»;

4) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

частину першу статті 58 доповнити пунктом «г» такого змісту:

«г) штучно створеними земельними ділянками в межах акваторій морських портів»;

частину третю і четверту статті 59 викласти в такій редакції:

«3. Землі водного фонду за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування надаються у постійне користування:

а) державним водогосподарським організаціям для догляду за водними об'єктами, прибережними захисними смугами, смугами відведення, береговими смугами водних шляхів, гідротехнічними спорудами тощо;

б) державним підприємствам для розміщення та догляду за державними об'єктами портової інфраструктури.

4. Громадянам та юридичним особам органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування із земель водного фонду можуть передаватися на умовах оренди земельні ділянки прибережних захисних смуг, смуг відведення і берегових смуг водних шляхів, озера, водосховища, інші водойми, болота та острови для сінокосіння, рибогосподарських потреб, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей, проведення науково-дослідних робіт, догляду, розміщення та обслуговування об'єктів портової інфраструктури і гідротехнічних споруд тощо, а також штучно створені земельні ділянки для будівництва та експлуатації об'єктів портової інфраструктури та інших об'єктів водного транспорту. Землі водного фонду можуть бути віднесені до земель морського і річкового транспорту в порядку, встановленому законом»;

пункт «г» частини другої статті 61 після слів «крім гідротехнічних» доповнити словами «навігаційного призначення»;

пункт «г¹» частини четвертої статті 83 доповнити словами «крім штучно створених земельних ділянок у межах акваторій морських портів»;

частину третю статті 93 викласти в такій редакції:

«3. Не підлягають передачі в оренду земельні ділянки, штучно створені у межах прибережної захисної смуги чи смуги відведення, на землях лісгосподарського призначення та природно-заповідного фонду, розташованих у прибережній захисній смузі водних об'єктів, крім випадків, передбачених законом»;

10) абзац третій частини першої статей 7, 8 і 15 Закону України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 1, ст. 2) після слова «аеропортів» доповнити словами «морських портів».

3. Державні підприємства — морські порти, інші підприємства морського транспорту, на які на день набрання чинності цим Законом поширюється визначення терміну «морський термінал», в яких на день набрання чинності цим Законом здійснюється надання послуг, вважаються відкритими незалежно від дня внесення відомостей про них до Реєстру морських портів України. Відомості про морські порти, функціонування яких організовано відповідно до цього Закону, та морські термінали вносяться до Реєстру морських портів України в установленому законодавством порядку.

Підприємства морського транспорту, на які на день набрання чинності цим Законом поширюється

визначення терміну «морський термінал», незалежно від їх місця знаходження в межах або за межами існуючих державних підприємств — морських портів, підлягають включенню до меж морського порту, акваторією якого вони користуються, або до меж найближчого морського порту.

Територія таких морських терміналів, у тому числі територіально відокремлена від основної території морського порту, включається в межі відповідного морського порту.

Пункти пропуску через державний кордон України та зони прикордонного і митного контролю, відкриті до набрання чинності цим Законом на територіях знаходження підприємств морського транспорту, на які на день набрання чинності цим Законом поширюється визначення терміну «морський термінал», продовжують функціонувати в межах території відповідних морських портів.

6. Кабінету Міністрів України протягом 10 місяців з дня опублікування цього Закону привести у відповідність із цим Законом організаційно-правову модель функціонування морських портів, у зв'язку з чим:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, спрямованих на реалізацію цього Закону;

у тримісячний строк забезпечити підготовку та подання до Верховної Ради України законопроекту про внесення змін до законодавчих актів щодо комплексного врегулювання відносин, пов'язаних із створенням на водних об'єктах штучних земельних ділянок для цілей будівництва на них будівель, споруд та/або їх комплексного освоєння в цілях будівництва;

організувати заходи з розроблення та затвердження у новій редакції Стратегії розвитку морських портів України;

забезпечити створення державної системи управління та контролю у сфері діяльності морських портів відповідно до цього Закону та Кодексу торговельного мореплавства України;

забезпечити проведення інвентаризації майна державних підприємств — морських портів, визначити в кожному державному підприємстві — морському порту пооб'єктні переліки стратегічних об'єктів портової інфраструктури та єдині майнові комплекси, що можуть бути виділені в окремі підприємства і здійснювати повноцінну господарську діяльність, вжити інших заходів для підготовки до реорганізації державних підприємств — морських портів;

забезпечити проведення реорганізації державних підприємств — морських портів;

забезпечити проведення інвентаризації каналів, призначених для судноплавства, що перебувають на балансі державних підприємств, та їх закріплення за адміністрацією морських портів України після її створення;

забезпечити розробку та прийняття обов'язкових постанов та зводу звичаїв кожного морського порту, забезпечивши збереження законних прав та інтересів суб'єктів портової діяльності, що випливають з діючих на день набрання чинності цим Законом обов'язкових постанов та зводу звичаїв відповідного морського порту;

організувати заходи із збору інформації щодо гідротехнічних споруд приватної форми власності та земель водного фонду, відведених для будівництва об'єктів портової інфраструктури;

з урахуванням інформації щодо інвентаризації майна та земельних ділянок державних підприємств — морських портів та інформації щодо гідротехнічних споруд приватної форми власності та земель водного фонду, відведених для будівницт-

ва об'єктів портової інфраструктури, визначити межі території та акваторії кожного морського порту;

організувати заходи із збору інформації про приватних суб'єктів господарювання, діяльність яких пов'язана з обслуговуванням суден, пасажирів та вантажів, промислових підприємств на територіях знаходження державних підприємств — морських портів і територіях, що з ними межують, зокрема про форми та умови їх співробітництва з державними підприємствами — морськими портами.

Президент України

В.ЯНУКОВИЧ

м. Київ

17 травня 2012 року

№ 4709-VI

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 6 червня 2012 р. № 540
Київ

**Про внесення змін
до Порядку розроблення проектів
землеустрою щодо відведення
земельних ділянок**

Кабінет Міністрів України постановляє:

Внести до Порядку розроблення проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 травня 2004 р. № 677 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 21, ст. 1425), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою
Кабінету Міністрів України
від 6 червня 2012 р. № 540

ЗМІНИ

**що вносяться до Порядку
розроблення проектів землеустрою
щодо відведення земельних ділянок**

- Пункт 2 викласти в такій редакції:
- Проект відведення земельної ділянки розробляється у разі:
зміни цільового призначення земельної ділянки відповідно до закону;
надання, передачі земельної ділянки, вилучення (викупу), відчуження земельної ділянки (її частини), межі якої не встановлено в натурі (на місцевості).».
- Пункт 9 викласти в такій редакції:
- Розроблений проект відведення земельної ділянки виконавець подає у випадках, установлених статтями 118 і 123 Земельного кодексу України, на

погодження відповідній комісії з розгляду питань, пов'язаних з погодженням документації із землеустрою, за місцем розташування земельної ділянки.

В інших випадках проект відведення земельної ділянки виконавець погоджує із землевласником або землекористувачем, крім викупу земельних ділянок (їх частин) з підстав, що допускають можливість їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності, відповідними органами земельних ресурсів, містобудування і архітектури, охорони культурної спадщини, санітарно-епідеміологічної служби, природоохоронним органом. У разі вилучення (викупу), надання, зміни цільового призначення земельних ділянок (їх частин) лісгосподарського призначення чи водного фонду, земельних ділянок для цілей, пов'язаних з розробкою корисних копалин, проект також погоджується з відповідними органами лісового господарства, водного господарства, державного гірничого нагляду.

Зазначені органи розглядають проекти відведення земельних ділянок протягом трьох тижнів з дня надходження та видають у межах своїх повноважень висновки про їх погодження або мотивовану відмову.».

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 2 липня 2012 р. № 609

Київ

Про створення
Державного земельного банку

Відповідно до статті 7 Закону України «Про банки і банківську діяльність» Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити публічне акціонерне товариство «Державний земельний банк» (далі — Банк) із статутним

капіталом 120 000 000 гривень, сто відсотків статутного капіталу якого належить державі.

2. Для формування статутного капіталу Банку здійснити розміщення та випуск 120 000 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 1 гривня кожна.

3. Міністерству аграрної політики та продовольства:

здійснити для формування статутного капіталу Банку сплату акцій за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України на 2012 рік;

подати у місячний строк Кабінетові Міністрів України для затвердження проект статуту Банку.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 31 травня 2012 р. № 394-р
Київ

Питання Державного агентства
земельних ресурсів

Погодитися з пропозицією Міністерства аграрної політики та продовольства щодо можливості забезпечення здійснення Державним агентством земельних ресурсів покладених на нього Указом Президента України від 8 квітня 2011 р. № 445 «Про Державне агентство земельних ресурсів України» функцій і повноважень Державного комітету із земельних ресурсів, що припиняється.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

ЖУРНАЛ «ЗЕМЛЕВПОРЯДНИЙ ВІСНИК» видається з 1997 року

Свідоцтво про державну реєстрацію серії КВ № 2759 видане 31.07.1997 р. Міністерством інформації України. Постановою президії ВАК України від 30 березня 2011 року № 1-05/3 журнал «Землепорядний вісник» включено до наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата економічних наук.

Рекомендовано до друку науково-технічною радою Державного агентства земельних ресурсів України.

Редакція журналу «Землепорядний вісник» залишає за собою право на незначне скорочення та літературне редагування авторських матеріалів зі збереженням головних висновків і стилю автора. Надані матеріали не повертаються. При передруку посилання на «Землепорядний вісник» обов'язкове. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.

© «Землепорядний вісник», 2012

ЗАСНОВНИК

Державний комітет України із земельних ресурсів

ВИДАВЕЦЬ

Редакція журналу «Землепорядний вісник»

Свідоцтво ДК № 2588 про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і книгорозповсюджувачів видавничої продукції

видане 17.08.2006 Державним комітетом телебачення і радіомовлення України.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

04080, м. Київ-80, вул. Фрунзе, 105.

Тел.: 468-21-18, 468-21-30, 067-442-33-09.

E-mail: zemvisnuk@ukr.net

Формат 60x84/8. Друк офсетний. Зам. 0113210. Наклад 7100 прим.

Підписано до друку 23.07.2012 р.

Віддруковано у видавництві «Преса України». Адреса: м. Київ, просп. Перемоги, 50. Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 310 від 11.01.2001.